

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-111/14

**Unitec Bio SA
proti
Radě Evropské unie**

„Dumping — Dovoz bionafty pocházející z Argentiny — Konečné antidumpingové clo — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední dotčení — Osobní dotčení — Přípustnost — Článek 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Běžná hodnota — Výrobní náklady“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (devátého senátu) ze dne 15. září 2016

1. *Žaloba na neplatnost — Fyzické nebo právnické osoby — Akty týkající se jich bezprostředně a osobně — Osobní dotčení — Kritéria — Nařízení ukládající antidumpingová cla — Žaloba vývozce výrobku, na který bylo uloženo toto clo, který je výslovně uveden v nařízení — Přípustnost*

(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU)

2. *Společná obchodní politika — Ochrana před dumpingovými praktikami — Dumpingové rozpětí — Určení běžné hodnoty — Použití početně zjištěné hodnoty — Výpočet výrobních nákladů na základě účetních záznamů — Odchylka — Náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, které se přiměřeně neodrážejí v těchto záznamech — Důkazní břemeno na straně orgánů — Soudní přezkum — Rozsah*

Nařízení Rady č. 1972/2002, bod 4 odůvodnění, a nařízení Rady č. 1225/2009, čl. 2 odst. 3 druhý pododstavec a čl. 2 odst. 5 první a druhý pododstavec)

3. *Žaloba na neplatnost — Předmět — Částečné zrušení — Podmínka — Oddělitelná povaha napadených ustanovení — Ustanovení nařízení, kterým se ukládá konečná sazba antidumpingového cla — Zrušení vedoucí ke změně podstaty nařízení*

(Článek 263 SFEU; nařízení Rady č. 1194/2013, článek 1)

1. Pokud nařízení ukládá konečnou sazbu antidumpingového cla žalobkyni, kterou výslovně zmiňuje, postačuje tato okolnost sama o sobě k tomu, aby bylo možné dojít k závěru, že žalobkyně byla osobně dotčena, a její žaloba na neplatnost tohoto nařízení je přípustná.

(viz body 30–32)

2. Cílem čl. 2 odst. 5 prvního a druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, je, aby náklady spojené s výrobou a prodejem obdobného výrobku použitého pro určení běžné hodnoty uvedeného výrobku odrážely náklady, které musí nést výrobce na domácím trhu země vývozu.

Kromě toho ze znění čl. 2 odst. 5 prvního pododstavce základního antidumpingového nařízení vyplývá, že účetní záznamy šetřené strany představují upřednostňovaný zdroj pro získání informací při stanovení výrobních nákladů obdobného výrobku, a že obvyklým postupem je použití údajů z uvedených záznamů, přičemž jejich přizpůsobení či nahrazení jiným vhodným základem je výjimkou z tohoto pravidla. Tento režim výjimky musí být vykládán restriktivně.

V bodě 4 odůvodnění nařízení č. 1972/2002, kterým bylo změněno předchozí základní antidumpingové nařízení č. 384/96 a které zavedlo ustanovení odpovídající druhému pododstavci čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení v posledně uvedeném nařízení, je stanovena možnost použít čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení mimo jiné v případě, kdy prodej obdobných výrobků neumožňuje z důvodu deformací přiměřené srovnání. Z uvedeného ustanovení rovněž vyplývá, že taková situace může nastat mimo jiné tehdy, když existuje taková zvláštní situace na trhu, která je uvedena v čl. 2 odst. 3 druhém pododstavci základního antidumpingového nařízení, která se týká uměle nízkých cen dotčeného výrobku, aniž přitom toto ustanovení omezuje tyto situace na případy, kdy ve státě vývozu existuje přímá regulace ceny obdobného výrobků nebo jeho hlavních surovin.

Naproti tomu opatření veřejných orgánů státu vývozu nemůže vést unijní orgány k tomu, aby v rámci výpočtu běžné hodnoty obdobného výrobku nezohlednily ceny surovin uvedené v účetních záznamech šetřených stran, ledaže by v důsledku těchto opatření došlo k významnému narušení cen uvedených surovin. Jiný výklad režimu výjimky, která je upravena v čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, by totiž mohl vést k nepřiměřenému zásahu do zásady, podle které jsou uvedené záznamy upřednostňovaným zdrojem informací pro zjištění výrobních nákladů uvedeného výrobku.

Kromě toho, pokud jde o nesení důkazního břemene ohledně existence okolností, které odůvodňují uplatnění čl. 2 odst. 5 prvního pododstavce základního antidumpingového nařízení, je na unijních orgánech, aby se, pokud se domnívají, že je nutné nepřihlížet k výrobním nákladům, které jsou uvedeny v účetních záznamech šetřené strany, a nahradit je jinou cenou, která je považována za přiměřenou, opíraly o přímé důkazy, nebo přinejmenším o nepřímé důkazy, jež umožňují prokázat existenci faktoru, na jehož základě se úprava provádí. Proto s ohledem na skutečnost, že postup, který vede v rámci výpočtu běžné hodnoty obdobného výrobku k tomu, že se nezohlední výrobní náklady uvedeného výrobku uvedené v účetních záznamech šetřených stran, spadá pod režim výjimky, jestliže narušení, které je uplatňováno unijními orgány, není přímým důsledkem státního opatření, které by bylo jeho příčinou, ale následků, které má podle očekávání vyvolat uvedené opatření na trhu, musí unijní orgány podrobně analyzovat fungování dotčeného trhu a prokázat konkrétní dopady, které na něj toto opatření má, aniž by se v tomto ohledu opíraly o pouhé domněnky.

V této souvislosti přezkum prováděný Tribunálem, který se omezuje na určení, zda důkazy, na jejichž základě opírají unijní orgány své závěry, mohou podepřít tyto závěry, nezasahuje do jejich široké posuzovací pravomoci v oblasti obchodní politiky.

(viz body 42-44, 54, 56-58, 70)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 74-76)